

לנרוא, ישראל פינחס־דוד



בן סימו ואטל. נולד ביום י"ז באלול תרצ"ה (15.9.1935) בעיר דורנה-נטרה שברומניה. סיים שם את לימודיו בבית-ספר יסודי ולמד בגמנסיה באותה עיר. למרות שחינוכו לפני עלותו לארץ היה חדור רוח אנטי-ציונית ששררה בבת-הספר ברומניה התכונן הנער לקראת המאורע הגדול בהכשירו עצמו מבחינה רוחנית ונפשית במסגרת תנועת "הנוער הציוני", אשר בה למד גם את השפה העברית.

המשפחה עלתה לארץ בשנת 1950. כעבור חמישה חדשים נתינתם מאמו; הוא ואחיו הקטן נמצאו במוסדות "עליית-הנוער" בירושלים. במוסד למד עבודות שונות ועסק בהן ובהתקרב יום סיומה של תקופת-שהותו במוסד התלבט בבעיות-העתיד. בהשפעת מחנכיו וקרוביו ניסה אמנם לצאת להתישבות אבל העבודה החקלאית לא קסמה לו ומאחר שגם לא בא על סיפוקו במקומות-עבודה שונים בעיר החליט להקדים צאתו לשירות-הצבא ובמאוס 1952 התגייס כדי שיוכל, תוך תקופת-השירות, לבחור את הדרך אשר ילך בה. אולם הוא לא זכה להגיע לכך, כי ביום כ' באייר תשי"ב (15.5.1952) נפטר והובא למנוחת-עולמים בבית-הקברות הצבאי שעל הר-הרצל בירושלים.